

תורה אביגדור

לילדים

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: א. בן-עמי
איורים: מירי וינרב

פרשת ויצא תשפ"ג

הפריץ האכזרי מהורקי

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה

להנצחות: 076-599-4020

הַפְּרִיץ הָאֲכָזִי מֵהוֹרָקִי

הַעֲרִירָה הוֹרָקִי, שְׁנַת תַּקְצ"ב

בְּרוּךְ עָשָׂה אֶת דְּרָכּוֹ הַבֵּיתָה מֵהַחֲדִידָה, כְּשֶׁהוּא מִדְּשֵׁדֶשׁ בְּשִׁלְג הַכֶּבֶד שֶׁשׁוּב הַחֹל לָרֶדֶת בְּרַחוּבוּתֶיהָ שֶׁל הַעֲרִירָה הוֹרָקִי, וְנוֹפֵף לְשָׁלוֹם אֶל עֵבֶר וְעֵלְוֹלָ'ה שׁוֹאֵב הַמִּים וְאֶהָרֹן הַדִּיג. הוֹרָקִי הֵיטָה הַעֲרִירָה הַחֲסִידִית הָעֲנִיָּה בִּיּוֹתָהּ, אֵף כָּלֵם עֲבָדוֹ אֶת ה' בְּשִׁמְחָה, וְהָיָה זֶה מְקוֹם מְאוּד נְחָמָד לְגוֹר בּוֹ.

בְּיָמִים אֵלּוּ חָשׂ בְּרוּךְ שִׁמְחָה מִיְּחֻדָּתָהּ, שָׁכַן רַק כַּמָּה שְׁבוּעוֹת הַפְּרִידוֹ בֵּינוֹ לְבֵין שַׁבַּת הַבֵּר-מִצְוָה שֶׁלוֹ, שֶׁבָּהּ הוּא עֵתִיד לִקְרֹא אֶת פְּרִשְׁת "וַיֵּצֵא" כָּלָה בְּבֵית הַמְּדַרְשׁ הַקָּטָן שֶׁל הוֹרָקִי, בְּפָנֵי הָאֲדָמוֹ"ר וְכָל הַחֲסִידִים.

לְמִרּוֹת זֹאת, בְּרוּךְ הָיָה מֵתוּחַ, מְשׁוּם שֶׁהַפְּרִיץ הָאֲכָזִי שֶׁשָּׁלַט בְּיַד רָמָה עַל הוֹרָקִי וְגִלְיוֹתֶיהָ חוֹקֵק חֹק חֲדָשׁ, לְפָנָיו חָל אֲסוּר לִיהוּדִים לַחְגֹּג בֵּר-מִצְוָה לְבָנָם עַד שֶׁבַּחֲוֹר בֵּר הַמִּצְוָה יִבְחֹן עַל הַקְּרִיאָה אֶצֶל הַפְּרִיץ בְּכַבּוּדוֹ וּבְעֶצְמוֹ.

לֹא הִתְחַשֵּׁק לְבְּרוּךְ כָּלֵל וְכָלֵל לְבַקֵּר אֶצֶל הַפְּרִיץ, אוֹלָם בְּשׁוּם פָּנִים וְאָפֹן הוּא לֹא הָיָה מוֹכֵן לְוִתֵּר עַל הַבֵּר מִצְוָה שֶׁלוֹ, וְלָכֵן, לְאַחֵר שֶׁהָאֲכִיל אֶת הַתִּרְנַגּוּלִּים, נָטַל בְּרוּךְ לְיָדָיו אֶת הַחֲמֶשׁ הַיֶּשֶׁן וְהַבָּלוּי, וְשָׁם אֶת פְּעָמָיו אֶל עֵבֶר אַחֲזָתוֹ שֶׁל הַפְּרִיץ, שֶׁהֵיטָה מִמֶּקְמָת בַּקֶּצֶה הַעֲרִירָה.

וּוּאֹ, אֵיזָה אֲרָמוֹן מִפְּאֹר! בְּרוּךְ מַעוֹלָם לֹא רָאָה אֶת אֲרָמוֹנוֹ שֶׁל הַפְּרִיץ מִקְרֹוב, שָׁכַן יְלָדֵי הוֹרָקִי פָּחְדוּ אֶפְלוּ לְהִתְקַרֵּב לְמִקְוֶם. כְּשֶׁהוּא רוֹעֵד מִפַּחַד, נִגַּשׁ בְּרוּךְ אֶל הַדֶּלֶת הַמִּפְאָרֶת, וְנִקֵּשׁ עָלֶיהָ קִלּוֹת. לְחֻרְדָּתוֹ, הַדֶּלֶת נִפְתָּחָה לְרוּחָהּ עַל יְדֵי הַפְּרִיץ בְּעֶצְמוֹ, אֲשֶׁר הֵבִיט בְּבְרוּךְ בְּמַבֵּט רוּי-שִׁנְאָה.

"לָמָּה אַתָּה דוֹפֵק בַּדֶּלֶת בְּפִרְאוֹת שְׁכָזוֹ?" נָהֵם הַפְּרִיץ, בְּעוֹד בְּרוּךְ מְנַסֶּה בְּכָל כּוֹחוֹ לְעַצֹּר בְּעַד דְּמַעוֹתָיו. "אַתָּה יוֹדֵעַ כַּמָּה הַדֶּלֶת הַזֹּאת עָלְתָהּ? תִּזְהָר! נוֹ, תִּפְנֹס כְּבָר! אֲנִיחָנוּ בְּאַחֲוֹר בְּגִלָּל שְׁהִיִּיתִי צָרִיד לְצַעֵק עָלֶיךָ!"

עַל אֵף הַפַּחַד הַגָּדוֹל שֶׁעָדִין אֲחִז בְּבְרוּךְ, הוּא לֹא יָכוֹל הָיָה שֶׁלֹּא לְהִתְפַּעֵל מֵהַפְּאֹר הַמִּדְּהִים שֶׁשָּׁלַט בְּאֲרָמוֹנוֹ שֶׁל הַפְּרִיץ. מִכָּל עֵבֶר הוּא רָאָה זָהָב וְכֶסֶף, וְנִרְאָה הָיָה שִׁיְהִלּוּמִים מְנַצְנָצִים מֵהַקִּירוֹת. וְהַכְּסָאוֹת! הַכְּסָאוֹת וְהַסְּפּוֹת הָיוּ נִרְאִים כָּל כָּךְ נוֹחִים,

וּבְרוּךְ מַעֲוֹלָם לֹא רָאָה מִשְׁהוּ דּוֹמָה לָזֶה. לְמַעֲשֶׂה, בְּרוּךְ מַעֲוֹלָם לֹא יֵשֵׁב עַל כִּסֵּא מִרְפָּד! אוֹלָם בְּעוֹד הַפְּרִיץ מוֹבִיל אוֹתוֹ אֶל עֶבֶר שְׁנֵי כִסְאוֹת עֲשׂוּיִים עוֹר עִם עֲטוּרֵי זָהָב וּמִשְׁעָנוֹת-יָדִים מְשֻׁבָּצוֹת בִּיהֲלוֹמִים, הוּא הוֹשִׁיט אֶת יָדוֹ אֶל מֵאֲחֹרֵי אֶחָד הַכִּסְאוֹת, וְשִׁלַּף מִשָּׁם תֵּבַת עֵץ רְעוּעָה שְׁמִסְמֵרִים בְּלִטּוֹ מִמֶּנָּה.

"הִנֵּה," אָמַר הַפְּרִיץ, בְּעוֹדוֹ מְטִיל אֶת הַתֵּבָה עַל הָרֹצָפָה. "יֵשֵׁב כָּאן."

בְּרוּךְ עָשָׂה כְּמִיטֵב יִכְלֹתוּ לִשְׁבֹּת עַל הַתֵּבָה הַקְטָנָה מְבִלִּי לִשְׁבֹּת עַל אֶחָד הַמִּסְמֵרִים.

"עֲכָשׁוּ," אָמַר הַפְּרִיץ, וְהִתְיָשַׁב בְּאַחַת עַל כִּרְסֵתוֹ הַמִּרְפָּדֶת, כְּשֶׁעַל פָּנָיו חִיּוֹךְ מְרָשֶׁע.

"תִּקְרָא אֶת הַפְּרָשָׁה שְׁלִדִּי!"

בְּרוּךְ, שָׂרְעֵד בְּכָל גּוֹפּוֹ, פָּתַח אֶת הַחֲמֵשׁ לַפְּרִשָּׁת וַיֵּצֵא, וְהַחֵל לִקְרֹא בְּטַעַמִּים: "וַי-ו-

וַיֵּצֵא י-י-עֶקֶב מ-מ-מ-מִּבְּאֵר שְׁבַע, וַיִּלֶּךְ חֲרָנָה..."

"מִסְפִּיק!" נָבַח הַפְּרִיץ, וְגָרַם לְבְרוּךְ לִקְפֹץ מִמְּקוֹמוֹ בְּבִהְלָה. "טַעִית בְּכָל מְלָה

שֶׁקְרָאתִי! אִם אַתָּה רוֹצֵה שִׁיְהִיָּה לְךָ בַּר מִצּוּה, תִּצְטָרֵךְ לַחְזֹר הִנֵּה כָּל עָרֵב בְּשִׁלְשֶׁת

הַשְּׁבוּעוֹת הַקְּרוֹבִים! וְכַמוֹכָן," הוֹסִיף הַפְּרִיץ בְּמִבְט עֲרֻמוֹמִי. "הוֹרִיד יִצְטָרְכוּ לְשֵׁלֶם

עֲבוֹר הַזְּמַן הַיָּקָר שְׁלִי."

"עכשו החוצה! החוצה! החוצה!" המשיך הפריץ לצעק על ברוך בעודו רוזף אחריו אל מחוץ לארמון.

ברוך ברח כל עוד רוחו בו מארמונו של הפריץ, ורץ אל עבר אביו שהמתין לו בקצה האחזה. ברוך כבר לא היה מסגל להתאפק, והוא פרץ בבכי.

"טאטע, אני שונא אותך! איזה רשע מרשע! ימח שמו וזכרו לעולמי עד! הוא אפלו לא יודע לקרא לשון הקדש, אז איזו זכות יש לו לבחן אותי?" ברוך נפל אל תוך זרועותיו של אביו, וספר בדמעות את כל הקורות אותו.

"ברוך, אמר אביו. "אני רוצה שתקשיב לי היטב ותחשב על פרשת הבר מצוה שלך. מדוע גרם ה' שיעקב אבינו יצטרך להשאר בבית לבן במשך עשרים שנה? אני אמר לך למה. בגלל שהרשעים הופכים אותנו לאנשים גדולים! תאר לעצמך מה היה קורה אלו לבן לא היה מרמה את יעקב. יעקב היה נושא את רחל אמנו ועוזב את בית חמיו, ולעם ישראל לא היה את לאה אמנו! וגם לא את בלהה וזלפה! וחשוב מכך, יעקב אבינו לא היה זוכה להגיע לדרגה אליה הגיע אלו לא היה עובר את הנסיונות שבמגורים בביתו של רשע כמו לבן.

"אז על אף שבודאי צריכים אנחנו להתפלל לה' שיציל אותנו מהגויים שמקשים על חיינו, בו בזמן עלינו להבין שאם ה' מעמיד אותנו במצב מסים, הרי שהוא עושה זאת אך ורק לטובתנו! זו הזדמנות עבורנו לגדל ולעלות, ולהפך לעובדי ה' בדרגה גבוהה יותר."

ברוך חיה, והרגיש שזו הפעם הראשונה שהוא עושה כן היום.

"תודה טאטע, אמר. "אשתדל להשתמש בנסיונות שמציב בפני הפריץ כדי להתקרב עוד ועוד לה'. ולאחר הפסקה של כמה שניות, הוסיף, "וגם אתפלל לה' שישמיד את הפריץ, ושכל העשר שלו יעבר לחסידי הורקי!"

שבת שלום ומברך!

ציצה לדרך

אנשים קשים נשלחים אלינו מאת ה' כדי שעל ידם נשיג עוד ועוד שלמות וקרבת אלקים.